

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-90 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAN, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 113. Instrukcja Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1938 r. o wykonywaniu pomiarów pól górniczych.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 23 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 7 KWIEŹNIA 1938 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

USTAWA:

Poz. 202 — z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 203 — Przemysłu i Handlu z dnia 7 marca 1938 r. o maklerach przysięgłych na giełdach towarowych.

Poz. 204 — Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1938 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVII Międzynarodowym Targom w Poznaniu, X Targom Katowickim, Targom Meblowym w Nowem, Targom Gdynskim, XVIII Międzynarodowym Targom Wschodnim organizowanym przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie, Targom Pałuckim w Żninie i Targom Wołyńskim w Równem.

Poz. 205 — Skarbu z dnia 29 marca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw na rok 1938.

Poz. 206 — Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1927 r. o regulaminie wyborczym, obowiązującym przy przeprowadzaniu wyborów członków sejmików wojewódzkich, przewodniczących sejmików wojewódzkich i członków wydziałów wojewódzkich oraz odnośnych zastępców w województwach poznańskim i pomorskim.

Poz. 207 — Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o ustaleniu i rozdziale liczby członków sejmików wojewódzkich pomorskiego i poznańskiego na szczególne powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone z powiatowych związków samorządowych.

Poz. 208 — Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1938 r. o utworzeniu powiatowego wydziału hipotecznego w Kowlu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

113.

INSTRUKCJA MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 21 marca 1938 r.

o wykonywaniu pomiarów pól górniczych.

W związku z § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1938 r. o wykonywaniu pomiarów i sporządzaniu planów pól górniczych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 187) pomiary

pól górniczych winny być wykonywane według przepisów następujących:

I. Ogólne zasady wykonywania pomiarów.

§ 1. Pomiar pola górniczego winien być nawiązany do państwowej sieci triangulacyjnej IV rzędu.

Na terenach nieposiadających państwowej sieci triangulacyjnej IV rzędu należy pomiary pojedynczych pól górniczych lub kilku pól górniczych, obejmujących zamknięty obszar nie większy od 1000 ha, nawiązać do stałych punktów katastralnych albo do dwu lub więcej graniczników pól górniczych, już w sąsiedztwie istniejących i okopcowanych, a w braku tychże do dwu lub więcej trwałych punktów stałych istniejących w pobliżu, jak np. wież kościelnych, narożników monumentalnych budynków itp. W sprawach wątpliwych należy się zwrócić o wskazówki do właściwego Wyższego Urzędu Górniczego.

Równoczesne pomiary kilku pól górniczych, obejmujących zamknięty obszar ponad 1000 ha, winny być oparte na triangulacji.

§ 2. Pomiar szczegółów w terenie opiera się na ciągach poligonowych, związanych wzajemnie w sieć poligonową, opartą na punktach triangulacyjnych.

Ciągi poligonowe należy założyć wzdłuż granicy pola górniczego, a oprócz tego wzdłuż dróg, wód itp. w ten sposób, by można w odniesieniu do nich lub do opartych na nich linii pomiarowych pomierzyć w sposób najprostszy szczegóły w terenie.

§ 3. W celu przeprowadzenia pomiaru szczegółów w terenie należy założyć między poligonami sieć linii pomiarowych głównych i podrzędnych. Linie główne łączą punkty triangulacyjne i poligonowe lub punkty wyznaczone za pomocą miar na bokach sieci triangulacyjnej, względnie poligonowej. Linie podrzędne (posiłkowe) łączą punkty wyznaczone na liniach pomiarowych głównych. Od linii pomiarowych metodą rzędnych i odciętych mierzy się obiekty i przedmioty stałe za pomocą taśmy stalowej i węgielnicy.

II. Triangulacja.

§ 4. Triangulację należy przeprowadzić w związku z istniejącą siecią triangulacyjną.

§ 5. Z właściwego Wyższego Urzędu Górniczego należy uzyskać:

1) spólrzędne istniejących punktów sieci, odniesionych do początku układu z topograficznym opisem punktów,

2) spólrzędne punktów granicznych sąsiednich, już zatwierdzonych pól górniczych.

§ 6. Na mapie topograficznej, względnie na starych planach należy zaprojektować sieć triangulacyjną tak, aby cały obszar terenu przeznaczanego do zdjęcia leżał w obrębie tej sieci, uwidocznić projektowane granice pola górniczego, oznaczyć i ponumerować punkty triangulacyjne, określić jednostronne i dwustronne celowe. Projekt ten należy przesłać właściwemu Wyższemu Urzędowi Górniczemu do zatwierdzenia.

§ 7. Po zatwierdzeniu projektu sieci triangulacyjnej należy punkty triangulacyjne oznaczyć właściwymi sygnałami, ustalić punkty w terenie w sposób wskazany we wzorze II „Przepisów pomiarowych metodą triangulacyjną i poligonową”, zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 17 października 1928 r. L. II-1433/28 w wydaniu II tegoż Ministerstwa z 1928 r. (w dalszym ciągu wymienionych w skrócie jako „Przepisy pomiarowe Min. Rob. Publ.”) i sporządzić ich spis topograficzny według wzoru III tychże przepisów. W celu stałego dozoru nad punktami i ochrony ich przed zniszczeniem należy sporządzić odpisy z topografii i przekazać władzom gminnym.

§ 8. Pomiar kątów skutecznia się teodolitem, względnie instrumentem uniwersalnym. Me-

toda pomiarów polega na sposobie spostrzeżeń kierunków w poczet (spostreżenia kierunkowe), w grupach, w wyjątkowych wypadkach (stanowisko instrumentu niestałe, przy pomiarach z okien, wież) za pomocą powtarzania (repetycji).

Wyniki pomiarów należy zaraz w polu wpisać do „Dziennika pomiaru kątów poziomych”, prowadzonego podług wzoru V „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”. Jeżeli z powodu przeszkód nie można ustawić instrumentu na danym punkcie lub celować do danego punktu, należy przeprowadzić pomiar mimośrodkowy, a następnie zredukować go na właściwy punkt. Elementy mimośrodkowe należy pomierzyć bezpośrednio. Dane z tych pomiarów zapisuje się do dziennika prowadzonego według wzorów IX i X „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

§ 9. Przed przystąpieniem do wyrównania i obliczenia sieci triangulacyjnej należy sprawdzić średnie pomierzonych kątów, wyrównać stanowiska dla niepełnych poczetów według wzoru VII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.” i zorientować spostrzegane kierunki według wzoru VI tychże przepisów.

Następne obliczenia obejmują: obliczenie trójkątów, obliczenie kątów północnych, obliczenie wcinania wstecz, obliczenie przybliżonych spólrzędnych i wyrównanie punktów sieci, obliczenie poprawionych kątów północnych i wyrównanych spólrzędnych. Obliczenia te należy wykonać według wzorów XI, XII, XIII, XIV i XV „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

Obliczenie spólrzędnych punktów sieci należy wykonać przy pomocy logarytmów sześciolub siedmiocyfrowych, względnie maszyny do rachowania przy użyciu pięciocyfrowych tablic naturalnych wartości funkcji kątowych. Zależnie od wartości punktów należy wyrównanie sieci przeprowadzić ściśle lub przybliżoną metodą najmniejszych kwadratów albo też sposobem graficznym.

Ścisłą metodą najmniejszych kwadratów należy wyrównać sieć główną oraz poszczególne ważne punkty, stanowiące szkielet triangulacyjny. Wyrównanie mniej ważnych punktów można uskutecznić metodą przybliżoną lub graficzną.

Po wyrównaniu sieci należy obliczyć kierunki z wyrównanych spólrzędnych i porównać z pomierzonymi. Różnica w kącie, zawartym między dwoma kierunkami o średniej długości boków 2000 m nie może przekraczać 25". Większa odchyłka dozwolona jest jedynie w wypadkach bardzo bliskiej odległości jednego z punktów sieci (niżej 1000 m).

Po ukończeniu obliczeń należy sporządzić kartę sieci triangulacyjnej, zawierającą wszystkie punkty sieci, naniesione spólrzędniemi w podziale 1 : 5000, według wzoru I-a „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”. Spólrzędne wyrównane należy zestawzić w „Wykazie spólrzędnych punktów triangulacyjnych i poligonowych” według wzoru XVIII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

III. Założenie i obliczenie sieci poligonowej.

§ 10. Ciągi główne oraz pomocnicze winny łączyć w najkrótszej drodze odpowiednie punkty triangulacyjne, względnie poligonowe i nie powinny przekraczać o ile możliwości długości 1200 m.

Boki poligonów powinny być mniej więcej jednakowej długości, przy czym nie może następować po boku długim bok znacznie krótszy. Zakładanie boków o długości poniżej 40 m i powyżej 250 m jest dozwolone tam, gdzie szczególne warunki terenu wykluczają inny sposób założenia ciągów.

§ 11. Pomiar kątów sieci poligonowej wykonywa się teodolitem. Pomiar kąta musi być wykonany co najmniej raz w obu położeniach lunety i zawsze w kierunku ciągu poligonowego, t. zn. celując w pierw na punkt poprzedni. Na punkcie wyjścia ciągu poligonowego z punktu triangulacyjnego należy pomierzyć kąt zawarty między bokiem poligonu a kierunkiem do jednego

z punktów sieci triangulacyjnej. To samo odnosi się do punktów wyjścia z punktów węzłowych i posiłkowych.

§ 12. Obliczenie współrzędnych punktów poligonowych należy wykonać przy pomocy logarytmów sześciocyfrowych lub siedmiocyfrowych, względnie maszyny do rachowania przy użyciu pięciocyfrowych tablic naturalnych wartości funkcji katowych. Współrzędne winny być obliczone z dokładnością do 1 cm.

§ 13. Na podstawie obliczonych współrzędnych sieci poligonowej i triangulacyjnej sporządza się kartę sieci poligonowej w podziałce 1 : 5000. Obliczone wartości współrzędnych punktów poligonowych należy wpisać do wykazu współrzędnych, jako dalszy ciąg współrzędnych triangulacyjnych według wzoru XVIII „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

IV. Pomiar szczegółów w terenie.

§ 14. Granice pola górniczego winny być wyznaczone w współrzędnych układu, muszą więc wejść w skład ciągów poligonowych. W razie niemożności bezpośredniego pomiaru granicy pola górniczego ciągami poligonowymi lub też w wypadku zbyt skomplikowanej konfiguracji tej granicy, zakłada się ciągi poligonowe jaknajbliżej granicy, a od nich metodą rzędnych i odciętych za pomocą węgielnicy i taśmy stalowej mierzy się punkty graniczne.

§ 15. Sieć linii pomiarowych uważa się za dokładnie wyznaczoną i należyce nawiązaną:

1) gdy punkty posiłkowe są punktami sieci triangulacyjnej lub poligonowej,

2) gdy linia pomiarowa oprócz jej skrajnych punktów posiłkowych związana jest jeszcze w środku z punktami posiłkowymi innych linii pomiarowych,

3) gdy położenie linii pomiarowych ustalone jest za pomocą miar kontrolnych, pomierzonych od bezwzględnie pewnych punktów sieci.

§ 16. Rzędnych ponad 40 m w terenie płaskim, a ponad 30 m w terenie pochyłym wyznaczać nie wolno. Wymiary budynków należy pomierzyć bezpośrednio, oprócz tego należy wyznaczyć i pomierzyć przedłużenia lic budynków do linii pomiarowej.

§ 17. Dane pomiaru szczegółów winny być notowane w szkicu polowym podczas zdjęcia pomiarowego. Podziałka szkicu musi być tak dobrana, aby wszelkie szczegóły mogły być na nim uwidocznione przejrzysto i czytelnie opisane.

V. Sporządzenie planu pola górniczego.

§ 18. Papier do sporządzenia planu użyty powinien być silny, o zwartej strukturze, dość gładki i odpowiednio przygotowany, aby dawał pewność, że nie będzie ulegał podczas pracy zbyt nieregularnemu kurczeniu.

Na pierworysie planu wykreśla się prostokątną sieć układu współrzędnych i numeruje odpowiednimi wartościami, licząc od początku układu co 500 m. Następnie należy nanieść za pomocą współrzędnych wszystkie punkty triangulacyjne, poligonowe i punkty sieci linii pomiarowych.

Na podstawie szkiców polowych rysuje się sieć linii pomiarowych. Po wykreśleniu sieci linii pomiarowych rysuje się szczegóły zdjęcia z miar uwidocznionych na szkicach polowych.

§ 19. Zarysy budynków oraz innych obiektów na powierzchni należy wyciągnąć czarnym tuszem, przy czym kolorowanie pierworysu jest wzbronione. Granice wsi, osad, gmin itp. należy oznaczyć przyjętymi znakami według wzoru XXIX „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”. Wszystkie napisy muszą być pisane równolegle do północnego brzegu planu. Wyjątek stanowią napisy gmin, wsi, powiatów, województw, państw granicznych, oraz nazwy rzek, potoków i dróg.

VI. Obliczenie powierzchni pola górniczego.

§ 20. Powierzchnię pola górniczego oblicza się ze współrzędnych według wzoru XXX „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

O ile granice pola górniczego częściowo były pomierzone metodą rzędnych i odciętych, należy obliczyć powierzchnię pola górniczego ze współrzędnych z uwzględnieniem przyrostów i ubytków według wzoru XXX „Przepisów pomiarowych Min. Rob. Publ.”.

VII. Przepisy końcowe.

§ 21. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą „Instrukcja co do pomiarów pól górniczych”, załączona do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 marca 1933 r. (Monitor Polski Nr 57, poz. 72).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W trzecim i ostatnim dniu inspekcji Pan Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski dokonał objazdu dalszych kilku powiatów województwa krakowskiego.

W objeździe powiatów Panu Prezesowi Rady Ministrów nadal towarzyszyli p. wojewoda krakowski dr Tymiński oraz p. wojewoda lwowski Biłyk.

W powiecie jasielskim Pan Prezes Rady Ministrów dokonał inspekcji jednostek Straży Granicznej, a mianowicie: inspektoratu w Jasle, komisariatu w Kępnej oraz placówki w Grabiu i punktu przejściowego w Ożennej, interesując się zarówno służbą straży, jak również i pracą społeczną, jaką prowadzi wśród miejscowej ludności straż graniczna.

W Kępnej Pan Prezes Rady Ministrów przekazał 200 zł na dokończenie urządzenia wewnętrznego miejscowego ośrodka wychowania fizycznego, jaki wybudowany został dzięki inicjatywie i wysiłkom straży granicznej, oraz 100 zł na kosiół w Hucie Polańskiej, którym również opiekuje się inspektor straży granicznej w Jasle, major Ruciński Zdzisław.

Następnie Pan Prezes Rady Ministrów zwiedził szkołę powszechną we wsi Żydowskie, postanawiając zakupić dla niej odbiornik radiowy.

Po zakończeniu objazdu powiatów Małopolski środkowej 6 kwietnia w godzinach wieczornych Pan Prezes Rady Ministrów zarządził w Tarnowie odprawę wszystkich starostów z województwa lwowskiego i krakowskiego, udzielając im wytycznych w zakresie aktualnych zagadnień politycznych i bezpieczeństwa publicznego.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu dokonało już tymczasowych zamknięć rachunków skarbowych za ostatni miesiąc roku budżetowego 1937/38, tj. za marzec 1938 r.

Dochody w marcu br. wyniosły 262.653 tys. zł, wydatki 239.396 tys. zł, ponadto, zgodnie z ustawą o kredytach dodatkowych na r. 1937/38, dokonane będą w t. zw. okresie ulgowym, tj. w kwietniu, maju i czerwcu br., wydatki w łącznej kwocie około 17 miln. zł jeszcze na rachunek ubiegłego okresu budżetowego.

Łącznie z wydatkami okresu ulgowego ogółem wydatki budżetowe za r. 1937/38 wyniosą w/g tymczasowych zestawień obrotów kasowych 2.351,9 miln. zł, ponieważ dochody w tym okresie wyniosły 2.373,5 miln. zł, przeto cały rok budżetowy 1937/38 zamyka się nadwyżką dochodów około 21,6 miln. zł. Jest to więc po roku 1936/37, zamkniętym nadwyżką około 2,4 miln. zł, drugi z kolei rok budżetowy, wykonany z całkowitą równowagą budżetową.

W porównaniu z wydatkami roku budżetowego 1936/37 wydatki w r. 1937/38 są zgodnie z ustawą skarbową na r. 1937/38 i ustawami o kredytach dodatkowych większe o 190,5 miln. zł, dochody zaś są większe o 209,7 miln. zł.

Wykazane powyżej wydatki i dochody budżetowe w obu porównywanych okresach nie obejmują budżetów funduszu obrotowego reformy rolnej, oraz funduszy opłat studenckich i taksy administracyjnej w Ministerstwie W. R. i O. P. Wydatki tych funduszy, jako pokryte własnymi wpływami, nie zmniejszają oczywiście nadwyżki budżetowej r. 1937/38.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

W związku ze śmiercią prof. Leona Pinińskiego P. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świętosławski wysłał następujące telegramy kondolencyjne:

do rektora Uniwersytetu Jana Kazimierza — „Przesyłam wyrazy szczerzego i głębokiego żalu z powodu zgonu Leona Pinińskiego, zasłużonego profesora i rektora, znakomitego męża stanu i uczonego, który życie całe poświęcił służbie publicznej, a obejmując swymi zainteresowaniami wiele dziedzin nauki i sztuki, przyczynił się znakomicie do podniesienia kultury duchowej w Polsce”.

do Polskiej Akademii Umiejętności — „Przesyłam wyrazy współczucia i żalu z powodu straty, jaką poniosła Akademia przez śmierć profesora Leona Pinińskiego, znakomitego uczonego, znawcy sztuki, krzewiciela kultury i wybitnego męża stanu”.

do rodziny zmarłego — „Przesyłam wyrazy głębokiego żalu z powodu zgonu wielkiego uczonego s. p. profesora Leona Pinińskiego, który całe swe życie poświęcił nauce i gromadzeniu zbiorów sztuki, wielkodusznie ofiarowanych Państwu i społeczeństwu polskiemu”.

Z Ministerstwa

Przemysłu i Handlu.

Pan Minister Przemysłu i Handlu Antoni Roman otrzymał od gubernatora rumuńskiego banku narodowego mianowanego ostatnio również ministrem przemysłu i handlu zastępującą depeszę: „Najgoręcej dziękuję Panu Ministrowi za Jego serdeczne życzenia.

Będę się czuł szczęśliwym, przyczyniając się na moim nowym stanowisku do rozwoju stosunków ekonomicznych między naszymi obydwojoma krajami.

(—) Mititze Constantinescu

gubernator rumuńskiego banku narodowego minister przemysłu i handlu”.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

W niedzielę dnia 10 bm. o godz. 19.30 w ramach audycji polskiego Radia Pan Minister Komunikacji płk. dypl. Juliusz Ulych wygłosi przemówienie p. t. „Minister Komunikacji do kolejarzy”.

Zgodnie z zapowiedzią Pana Wiceprezesa Rady Ministrów inż. E. Kwiatkowskiego w Sejmie w listopadzie ub. r. o mającej się rozpocząć budowie elektrowni wodnej na rzece Wilii, dla m. Wilna — Biuro Dróg wodnych Ministerstwa Komunikacji rozpoczęło studia hydrologiczno-geologiczne dla sporządzenia szczegółowego projektu zakładu wodno-elektrycznego w Turniszkach, w odległości około 10 km. na wschód od Wilna. W bieżącym roku przewidziane jest przygotowanie planu budowy, a więc budowy dojazdów, baraków oraz instalacji, a w szczególności gródz żelaznych potrzebnych do wykonania zapory, zakładu elektrycznego i służby komorowej dla utrzymania żeglugi i spławu. Znaczne spiętrzenie wody uzyskane na zaporze pozwoli na zainstalowanie dwóch turbogeneratorów o łącznej mocy 14.000 kw. Spodziewana produkcja energii wyniesie około 70.000.000 kwh, przy tym jej ilość w poszczególnych latach ulegać będzie stosunkowo małym wahaniom. Wpływa na to charakter rzeki Wilii, która w swym dorzeczu posiada liczne jeziora, wyrównujące przepływy, oraz charakter dorzecza o stosunkowo niedużej amplitudzie wahań opadów atmosferycznych.

Niski koszt własny eksploatowanej energii, wynoszący około 1 grosza za kwh, pozwoli po zaspokojeniu potrzeb miasta na rozwinięcie średniego i drobnego przemysłu na Wileńszczyźnie, w szczególności dla przetworów drzewnych, dla których surowiec dostarczany będzie mógł być taną drogą wodną z górnego dorzecza Wilii.

Posiedzenie Kuratorium Chemicznego Instytutu Badawczego z udziałem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

W środę dnia 6 kwietnia rb. o godz. 11-tej rano w obecności Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. dr h. c. Ignacego Mościckiego, odbyło się w gmachu Chemicznego Instytutu Badawczego na Żoliborzu, pod przewodnictwem Wiceprezesa Rady Ministrów inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, posiedzenie Kuratorium Instytutu.

W posiedzeniu wzięli udział PP. Minister W. R. i O. P. prof. dr Wojciech Świętosławski, 2-gi Wiceminister Spraw Wojskowych gen. inż. Aleksander Litwinowicz, nac. dyrektor inż. Czesław Benedek, gen. dyrektor inż. Aleksander Ciszewski, gen. Józef Czikiel, prezes inż. Czesław Klarner, dyrektor inż. Antoni Lewalski, dyrektor inż. P. B. Markiewicz, dyrektor Wiktor Martin, nacelnik inż. Szymon Rudowski, rektor Pol. Warsz. prof. dr Józef Zawadzki, dyrektor Instytutu prof. dr Kazimierz Kling, członek zarządu prof. dr Jan Czocharski, zastępcy członków zarządu: inż. Halina Starczewska-Chorażyna, inż. Jerzy Pfanhauser, inż. J. Z. Zaleski, zastępcy kierowników działów — dr Stanisław Bąkowski, doc. dr Aleksander Zmaczyński, kierownik biura mgr Wacław Jaworski, oraz zaproszeni goście — dyrektor Czesław Peche i zastępca szefa gab. wojsk. ppłk. St. Czerwiński.

Pan Wiceprezes Rady Ministrów inż. E. Kwiatkowski powitał Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, wyrażając mu podziękowanie, że mimo nawału pracy państwowej wiele uwagi poświęca sprawom Chemicznego Instytutu Badawczego.

Pan Wiceprezes Rady Ministrów między innymi podkreślił, że dopiero dziś — z perspektywą 20 lat od powołania do życia przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Chemicznego Instytutu Badawczego — możemy ocenić wartość myśli Jego założyciela. Ważne zadania stoją przed Instytutem, zwłaszcza obecnie w chwili rozbudowy krajowego przemysłu, a szczególnie chemicznego, z którym powinna się łączyć działalność Instytutu.

Przez odpowiednią wydajność pracy, należyta organizację techniczną, możemy w pewnej mierze wyrównać dysproporcję między stanem gospodarczym państw bogatych a naszym.